

نویسنده: پیپ ایسکوبار «Pepe Escobar».
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2024-08-15».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

چگونه سه عضو سازمان بریکس به اسرائیل خیره شده اند؟

How a BRICS trio is staring down Israel

در حالی که اسرائیل به طور فزاینده ای خود را در صحنه بین المللی منزوی می کند، اعضای بریکس اعم از ایران، روسیه و چین بی سر و صدا در حال هماهنگ کردن تلاش های طیف کامل برای حمایت دیپلماتیک و نظامی از فلسطین هستند.

While Israel increasingly isolates itself on the international stage, BRICS members Iran, Russia, and China are quietly coordinating a full-spectrum effort to support Palestine diplomatically and militarily.

عکاسی توسط کریدل

اکثریت جهانی کاملاً آگاه است که نسل کشان در تل آویو تا آنجا که می توانند تلاش می کنند تا جنگی آخرالزمانی را برانگیزند - البته با حمایت کامل نظامی ایالات متحده. آن طرز فکر رزمی را با 2500 سال دیپلماسی فارسی مقایسه کنید. **علی باقری کنی**، سرپرست وزارت امور خارجه ایران، اخیراً گفته است که تهران به شدت تلاش می کند تا از «رویای رژیم اسرائیل برای آغاز یک جنگ منطقه‌ای همه جا نبه» جلوگیری کند.

اما هرگز نباید حرف دشمن را وقتی که در وحشت کامل است قطع کرد. **سان تزو** این اصل را تایید می کرد. ایران مطمئناً مداخله نخواهد کرد زیرا ایالات متحده و اعضای G7 تمام تلاش خود را برای دستیابی به نوعی توافق آتش بس غزه بین حماس و اسرائیل برای جلوگیری از انتقامجویی جدی نظامی از سوی ایران و محور مقاومت انجام می دهند.

اوایل این هفته، این هشدار نتیجه داد: **احمد عبدالهادی**، نماینده حماس در لبنان، دیروز گزارش داد که حماس در دورآزمایشی مذاکرات پنجشنبه- امروز - حاضر نخواهد شد.

دلیل؟

فضای روشن مملو از فریب و تعلل **نتانیا هو** است، با زی برای زمان در حالی که محور پاسخی به ترور شهیدان [اسماعیل رئیس دفتر سیاسی حماس] **هنیه** و [فرمانده نظامی حزب الله فؤاد] **شکر** را آماده می کند... [حماس] وارد مذاکره نمی شود. که پوششی برای نتانیا هو و دولت افراطی او فراهم می کند.

بنابراین بازی انتظار، در واقع یک استاد کلاس از ابهام استراتژیک برای به هم زدن اعصاب اسرائیل، ادامه خواهد داشت. در زیر این همه درام بی ارزش غرب دسته جمعی که از ایران می خواهد پاسخی ندهد، یک خلأ وجود دارد. درازای آن چیزی ارائه نمی شود.

بدتر دست نشانندگان اروپایی و اشنگتن - بریتانیا، فرانسه و آلمان - مستقیماً از «جنگ یا س» بیانییه ای صادر کردند که در آن «از ایران و متحدانش می خواهند از حملاتی که تنش های منطقه ای را تشدید می کند و فرصت توافق بر سر آتش بس را به خطر می اندازد خودداری کنند. آزادی گروگان ها آنها مسئولیت اقداماتی را که این فرصت برای صلح و ثبات را به خطر می اندازد، بر عهده خواهند داشت. هیچ کشور یا ملتی از تشدید تنش در خاورمیانه سودی نخواهد برد.» قابل پیش بینی است، حتی یک کلمه در مورد اسرائیل. در این فرمول نئواورولی، گویی تاریخ ثبت شده کره زمین از زمانی آغاز شد که ایران اعلام کرد ترور هانیه در تهران را تلافی خواهد کرد.

دیپلماسی ایران به سرعت به دست نشانندگان پاسخ داد و بر "حق شناخته شده" خود برای دفاع از حاکمیت ملی و ایجاد بازدارندگی در برابر اسرائیل، منبع واقعی تروریسم در غرب آسیا تاکید کرد. و مهمتر از همه، تأکید بر این است که آنها "از کسی اجازه نمی

گیرند" برای اعمال آن. قلب موضوع به طور قابل پیش‌بینی از منطق غربی فرار می‌کند: اگر واشنگتن در سال گذشته آتش‌بس غزه را مجبور می‌کرد، از خطر یک جنگ آخرالزمانی که غرب آسیا را تشنج می‌کرد، اجتناب می‌شد.

در عوض، ایالات متحده روز چهارشنبه یک بسته تسلیحاتی دیگر به ارزش (20) میلیارد دلار به تل آویو تصویب کرد که دقیقاً نشان می‌دهد که آمریکایی‌ها چقدر متعهد به تأمین آتش‌بس دائمی هستند.

فلسطین با بریکس دیدار می‌کند

تحریکات اسرائیل، به ویژه **ترور هنیه**، توهین مستقیم به سه عضو ارشد بریکس بود: یعنی به ایران، روسیه و چین.

بنابراین، پاسخ به اسرائیل مستلزم بیان هماهنگ این سه نفر یا سه کشور است که از مشارکت‌های استراتژیک جامع در هم تنیده آن ناشی می‌شود.

اوایل روز دوشنبه، **وانگ یی**، وزیر امور خارجه **چین** در تماسی تلفنی با **علی باقری کنی**، سرپرست وزارت امور خارجه ایران، قاطعانه از همه تلاش‌های تهران برای تضمین صلح و ثبات منطقه‌ای حمایت کرد.

همچنین نشان دهنده حمایت **چین** از واکنش ایران به اسرائیل است. به ویژه با توجه به این که **ترور هنیه** در **پکن** به عنوان سیلی نابخشودنی به تلاش‌های دیپلماتیک قابل توجه آن تلقی می‌شد که تنها چند روز پس از امضای بیانیه **پکن** توسط رئیس‌حما س در کنار سایر نمایندگان سیاسی فلسطین صورت گرفت.

سپس، **محمود عباس**، رئیس‌تشکیلات خودگردان فلسطین (PA) روز سه‌شنبه با **ولادیمیر پوتین**، همتای روس خود در اقامتگاه نوو اوگاریوو در مسکو دیدار کرد. آنچه **پوتین** به **عباس** گفت گوهری است:

به خوبی می‌دانیم که روسیه امروز متأسفانه باید از منافع خود دفاع کند، از مردم خود با سلاح در دست دفاع کند، اما آنچه در خاورمیانه [آسیای غربی] و آنچه در فلسطین می‌گذرد، قطعاً بی‌توجه نمی‌ماند.

با این حال یک مشکل جدی وجود دارد. **عباس** مورد حمایت آمریکا و اسرائیل مانند نوعی نی‌شکسته است که از اعتبار کمی در فلسطین برخوردار است و آخرین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که «94 درصد ساکنان کرانه باختری و 83 درصد از ساکنان غزه خواهان استعفای او یعنی **عباس** هستند. در همین حال، کمتر از 8 درصد فلسطینی‌ها حماس را مسئول وضعیت وحشتناک کنونی خود می‌دانند. اعتماد قاطع به رهبر جدید حماس، **یحیی سنوار** است.

مسکو در موقعیت پیچیده‌ای قرار دارد - تلاش می‌کند با ابزارهای ابزاری دولت‌مردی خود، به شیوه‌ای بسیار قوی‌تر از چینی‌ها، روند سیاسی جدیدی را در فلسطین تقویت کند. اما **عباس** در مقابل آن مقاومت می‌کند.

هرچند زوایای خوشایندی وجود دارد. **عباس** در مسکو گفت که آنها برجام را مورد بحث قرار داده‌اند: "ما به توافق شفاهی رسیده ایم که فلسطین در قالب "توسعه" دعوت شود." و ابراز امیدواری کرد: می‌توان یک فرمت خاص از یک نشست را سازماندهی کرد و منحصراً به فلسطین اختصاص داد تا همه کشورهای نظرات خود را در مورد تحولاتی که در حال وقوع است بیان کنند ... همه اینها تا حد ممکن مرتبط باشد، با توجه به این واقعیت که کشورهای این انجمن [بریکس] همه دوستان فلسطین هستند.

این به خودی خود یک پیروزی دیپلماتیک مهم روسیه است. قرار گرفتن اپتیک فلسطین در میان بریکس‌ها برای بحث‌های جدی، تأثیر بسیار زیادی در سراسر کشورهای مسلمان و اکثریت جهانی خواهد داشت.

چگونه یک پاسخ مرگبار را کالیبره کنیم

در تصویر بزرگتر - پاسخ محور مقاومت به اسرائیل - روسیه نیز عمیقاً درگیر است. اخیراً جریانی از هواپیماهای روسی در ایران فرود آمدند که بر اساس گزارش‌ها سخت‌افزار نظامی تهاجمی و دفاعی از جمله سیستم‌های تغییردهنده بازی Murmansk-BN را حمل می‌کردند که قادر به پارتی و در هم‌کوبی انواع سیگنال‌های رادیویی، GPS، ارتباطات، ماهواره‌ها و سیستم‌های الکترونیکی بود. تا 5000 کیلومتر فاصله دارد.

این کابوس نهایی برای اسرائیل و ایران **نا تو** آن است. در صورت استقرار توسط ایران، سیستم جنگ الکترونیک مورمانسک-بی‌ان می‌تواند به معنای واقعی کلمه کل شبکه اسرائیل را که تنها 2000 کیلومتر دورتر است، سرخ کند و پایگاه‌های نظامی و همچنین شبکه برق را هدف قرار دهد.

اگر پاسخ ایران واقعاً از نمودار خارج شود - به دولت اشغالگر درسی حماسی و فراموش‌نشده می‌دهد - ممکن است ترکیبی از مورمانسک-BN و موشک‌های مافوق صوت جدید ایرانی باشد.

و شاید برخی شگفتی‌های مافوق صوت روسیه. به هر حال، سرگئی شویگو، دبیر شورای امنیت ملی، اخیراً برای دیدار با رئیس ستاد ارتش ایران؛ سرلشکر **باقری**، به تهران رفت تا دقیقاً نکات ظریف مشارکت راهبردی همه‌جانبه آنها از جمله در زمینه نظامی را جمع‌آوری کند.

سرلشکر باقری حتی گربه بریکس را از کیف بیرون آورد که گفت: از همکاری سه جانبه ایران، روسیه و چین استقبال خواهیم کرد. به این ترتیب است که دولت‌های تمدنی در عمل با هم متحد می‌شوند تا با روحیه جنگ برای همیشه ساز که در پلوتوکراسی «دموکراتیک» غربی ساخته شده است، مبارزه کنند.

به همان اندازه که روسیه و چین در سطوح مختلف از فلسطین و ایران حمایت می‌کنند، این امر اجتناب‌ناپذیر است که تمرکز جنگ‌های همیشه بر علیه همه آنها معطوف شود. تشدید تنش در سراسر جهان بیداد می‌کند - در اوکراین، اسرائیل، سوریه، عراق و یمن، به علاوه انقلاب‌های رنگی از بنگلادش (موفقیت آمیز) تا آسیای جنوب شرقی (سقط شد).

که ما را به درام کلیدی در تهران می‌رساند: چگونه می‌توان با دقت پاسخی را تنظیم کرد که اسرائیل را پشیمان کند، اما منجر به خونریزی از ایران به روسیه و چین نشود.

درگیری فراگیر - بین اوراسیا و ناتوستان - اجتناب‌ناپذیر است. خود پوتین این را با عبارات واضح فاش کرد و گفت: «هرگونه گفتگوهای صلح با اوکراین تا زمانی که به جمعیت غیرنظامی حمله کند و نیروگاه‌های هسته‌ای را تهدید کند غیرممکن است».

همین امر در مورد اسرائیل در غزه نیز صدق می‌کند. در حالی که غزه و کشورهای مستقلی مانند سوریه، عراق و یمن به میل خود گلوله باران می‌شوند، «مذاکرات صلح» - یا مذاکرات آتش بس - غیرممکن است.

تنها یک راه برای مقابله با آن وجود دارد: نظامی، با نیروی هوشمند. ایران با رایزنی با شرکای استراتژیک روسیه و چین، ممکن است در تلاش برای یافتن راه سومی باشد. پروژه اسرائیل عملاً اقتصاد خود را تعطیل می‌کند تا کشور اشغالگر را از پاسخ‌مرگبار ایران و محور مقاومت محافظت کند.

بنابراین تهران ممکن است **سون تزو** را به حداکثر برساند - بازی انتظار، عملیات روانی، ابهام غیرقابل تحمل استراتژیک - شهرک نشینان اسرائیلی را مجبور می‌کند در پناهگاه‌های زیرزمینی خود خورش کنند تا زمانی که استراتژی هماهنگ و کلی و همه جانبه برای ارائه ارائه شود. یک ضربه قاتل

----- **با تقدیم سلامها** «2024-08-20»